

Guiden

Annisse

FEBRUAR/MARTS 2010 | 20. ÅRGANG | NR.1

af Jørn Peter Lærkesen

Det havde frosset hen over nytår, der havde været isbåde på Arresø allerede før nytår. Danmarksmesterskaberne i isbådssejls var berammet til søndag den 10. januar på den flottest tænkelige is, og så kommer politiet og lukker søen. Forstå det, hvem der kan.

På besøg i Nærum

Tirsdag den 12. var nok den første dag at temperaturen nærmede sig frysepunktet vel at mærke nede fra. Thomas skulle hente mig klokken 10. Vi skulle til Nærum for at besøge Ginny Page .

Halve og hele år undervejs

Vejret var gråt, lidt diset. Af og til sås nogle snefnug i luften. Vi kørte af Hørsholmvejen ved afkørsel 14 og drejede ned ad Rundforbivej.

På afstand så vi Christians lille røde vogn holde ud for nummer 145, han kommer altid først. Thomas parkerede bag Christian, og jeg stod ud i hækken.

En smal sti førte opad til huset, et idyllisk sorttjæret træhus.

En slank kvinde i 40'erne lukkede op og bød os inden for. Hun tog vore frakker og hængte dem på bøjle, det kunne umuligt være en dansk kvinde, der gjorde det.

Hendes charmerende engelske accent røbede da også, at hendes vugge stod på den britiske ø.

Vi blev bænket i en blød sofa med masser af puder.

Ginny bryggede kaffe og kom straks efter ind med den brune velduftende drik, skænkede op i store slanke krus hældte godt med mælk i inden hun rakte os hver sit krus, endnu en lille åbenbar kulturforskel.

Ginny Page kom til Danmark i firserne efter et ophold i Canada. I Danmark kom hun i huset som aupair pige faldt godt til hos en dejlig familie.

En suveræn sikker hånd

Jeg har altid malet, sagde hun, hvis jeg blot kan male, er andet sådan set mindre væsentligt.

Hun fortalte om sin uddannelse, om hvordan hun egentlig gerne ville have været konservator; men denne uddannelse kræver matematik og fysik på højt niveau, og da hun på et kursus måtte konstatere, at disse fag hverken lå til højre eller venstre ben opgav hun denne løbebane.

Men arbejdet med at restaurere billeder kom hun alligevel til at deltage i.

Som hun sagde, kan mange konservatorer ikke male, de modtager en kortvarig tegneundervisning på deres uddannelse - alt for sparsomt til, at de kan håndtere at genskabe manglende detaljer i et ramponeret billede.

Et samarbejde mellem en erfaren konservator som ved alt om de materialer, der er anvendt i et gammelt billede og en kunstner med en så fin følelse for detaljen og en så suverænt sikker hånd som Ginny Page besidder kan blive meget frugtbar.

Et sådant samarbejde med en konservator i Jægerspris havde Ginny en årrække.

Stædig vedholdenhed

Men rejsen til Jægerspris med offentlige transportmidler var alt for tidskrævende og besværlig også for familien, så det måtte opgives.

I dag arbejder Ginny Page på sine egne billeder hjemme, desuden underviser hun på to billedskoler for børn og hun underviser også et voksent hold på 9 elever, som har holdt ved siden holdet blev startet for 2 år siden.

Hun havde introduceret holdet, som et sted, hvor man måtte være indstillet på fordybelse og stædig vedholdenhed.

Denne stædige vedholdenhed kommer i allerhøjeste grad til udtryk i Ginny Pages egne billeder. De store lærere, som hun for tiden arbejder på, kan godt være undervejs halve og hele år. Vel at mærke år, hvor der arbejdes koncentreret 6 timer hver dag.

Billederne bygges op med det ene tynde lag maling oven på det andet 50 lag oven på hinanden er ikke noget særsyn. Langsomt arbejdes billedet op fra den mere løse skitseform til en fast præcis, tydelighed uden at motivet på noget tidspunkt taber i friskhed.

De mest betagende af hendes billeder er uden tvivl figurmalerierne, hvor Ginny Page skildrer den nøgne hud på en måde, så man fornemmer duften af hud og for-

melig mærker åndedræt og puls igennem den. Der er en poesi og følsomhed til stede i billederne, som man ikke kan beskrive, den skal opleves ved sansning.

Der hænger et portræt i stuen af hendes teenagesøn, han ligger sovende mellem hvide blondelagener, håret vælder yppigt over puden.

Et adgangstegn til Roskilde festivalen om håndledet fortæller, at her handler det om en moderne smuk ung mand og ikke om en engel fra et fjernt himmerige. Udtrykket rummer ro og harmoni betagende skønhed.

Sammen vælger vi dette billede til plakaten.

Den skal være for ridder for den usædvanlige betagende oplevelse, der vil møde den besøgende ved ferniseringen den 4. marts, og den hvis vej falder forbi de næste to måneder.

Som sædvanlig...

Som sædvanlig tager Jazzkapellet over klokken 20 og publikum får lejlighed til at nyde og fordøje et kunstnerisk udtryk, der på overbevisende måde dokumenterer at fotoet aldrig kan gøre det realistiske maleri overflødig.

Her er sensibilitet og følsomhed i hvert eneste penselsstrøg.

Sognelængen er åben fra 9 til 12.30 alle hverdage, men kan være optaget, så ring venligst for en sikkerhedsskyld i forvejen til 48 71 35 24

Man kan også efter aftale besøge udstillingen på andre tidspunkter.

